

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟ & ΕΙΡΗΝΗ
(ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Εὐλογητός ὁ Θεός... Ἀμήν.

Ψαλμός ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτόν σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχοι
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος...

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.
Θεὸς Κύριος...

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος...

Τῇ τῶν μαρτύρων θαυμαστῇ προστασίᾳ, τῶν ἐν Θερμῇ ἡμῖν ἀρτίως φανέντων, ἀπὸ ψυχῆς προσπέσωμεν κραυγάζοντες· Ραφαήλ μακάριε, καὶ Νικόλαε θεῖε, καὶ Εἰρήνη πάνσεμνε, πάσης ρύσασθε βλάβης, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν καταφεύγοντας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ

παντός. Σοί μόνω ἤμαρτον, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου, καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καί Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καί τό Πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καί Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν. Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδή α'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνόντες μαρτύρων θείοις χοροῖς, Ραφαήλ παμμάκαρ, καί Νικόλαε ἱερέ, ἅμα σύν Εἰρήνην δυσωπεῖτε, πολυειδῶν ἡμᾶς ρύεσθαι θλίψεων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Κευθμώνων ὡς ὠφθη ἀπό τῆς γῆς, τό θεῖόν σου σκῆνος, ἀγιάζει τούς εὐσεβεῖς· ἀλλ' ὦ Ραφαήλ θαυματοφόρε, ἀγιασμόν ἡμῖν δίδου καί λύτρωσιν.

Δόξα Πατρί...

Ἐφάνησαν ἄνθη ὡς νοητά, ὑμῶν τά ὀστέα, ὧν ἡ χάρις ἡ μυστική, Νικόλαε ἅμα καί Εἰρήνη, τήν δυσωδίαν διώκει τῶν θλίψεων.

Καί νῦν...

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, βλῦσόν μοι Παρθένε, σωτηρίας τόν γλυκασμόν, καί λύσον πικρίαν τῆς ψυχῆς μου, ἦν τῶν παθῶν μου τό πλῆθος ἐνέσταξε.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Ἡ πλουσία σου χάρις, παρά Θεοῦ Ἅγιε, πᾶσι θαυμαστῶς ἐνεργοῦσα, νέμει τά κρείττονα· διό τοῖς σπεύδουσιν, ὦ Ραφαήλ τῇ σῆ σκέπη, δίδου τά ἰάματα, ψυχῆς καί σώματος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἡθληκότες νομίμως, ὑπὲρ Χριστοῦ μάρτυρες, πάσης ἀνομίας καί βλάβης, τοῦ πολεμήτορος, ἡμᾶς λυτρώσασθε, σύν Νικολάω Εἰρήνη, ταῖς πρὸς τόν οἰκτίρμονα ὑμῶν δεήσεσι.

Δόξα Πατρί...

Μυστηρίων ἐνθέων, ὡς ἀληθῶς ἔκβασις, γέγονεν ὑμῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἀποκάλυψις, ὦ Ραφαήλ ἱερέ, σύν Νικολάω Εἰρήνη· ὄθεν ἡμῖν νείματε, φόβον τόν ἐνθεον.

Καί νῦν...

Ὡς περίδοξος θρόνος, καί φωταυγές σκήνωμα, τοῦ παμβασιλέως τῆς δόξης, καί παντοκράτορος, Κόρη πανάμωμε, σκεῦος φωτός ἀγνοῦ βίου, τήν ψυχὴν μου ποιήσον, ὡς ἄν σωθῆσωμαι.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καί Νικόλαε καί Εἰρήνη, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἅγιοι, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καί νοσημάτων.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτηση καί τό Κάθισμα

Προστάται ἡμῶν, ἀρτίως ἀνεδείχθητε, καί πᾶσι πιστοῖς, φαινόμενοι παρέχετε, παραδόξοις ὄψεσι, τά αἰτήματα Ἅγιοι πάντοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν ὑμᾶς, σοφέ Ραφαήλ τε καί Νικόλαε.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, πάτερ Ραφαήλ καί πάσης κακώσεως, ἀοράτῳ ἐπισκέψει σου, τοὺς τό σὸν φωνοῦντας μέγα ὄνομα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἐκλυτρούμενοι φάνητε, τῆς τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἐπιθέσεως, ὦ Εἰρήνη καί Νικόλαε, τοὺς εἰλικρινῶς ὑμῖν προστρέχοντας.

Δόξα Πατρί...

Σωτηρίαν αἰτήσασθε, τὴν κατὰ ψυχὴν καί σῶμα τοῖς σπεύδουσι, Ραφαήλ τε καί Νικόλαε, καί Εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν Ἅγιοι.

Καί νῦν...

Τῆς ψυχῆς μου τά τραύματα, ἴασαι Παρθένε τῇ σῇ χρηστότητι, καί ὑγείαν τὴν κατ' ἄμφω μοι, καί πταισμάτων αἴτει τὴν συγχώρησιν.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Εἶδόν σε πολλοί, καί χαρᾶς πολλῆς ἐπλήσθησαν· χαροποίησον οὖν πάτερ καί ἡμῶν, τὴν ζωὴν λελυπημένην πικραῖς θλίψεσι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἄκουσον ἡμῶν, τῆς φωνῆς θεῖε Νικόλαε, καί παράσχου ὦ Εἰρήνη θαυμαστή, τῇ ζωῇ ἡμῶν εἰρήνην ἀστασίαστον.

Δόξα Πατρί...

Θεῖοι ἀθληταί, Ραφαήλ τε καί Νικόλαε, καί Εἰρήνη τῶν Λεσβίων ἡ χαρά, λυπηρῶν ἡμᾶς, λυτροῦσθε περιστάσεων.

Καί νῦν...

Λύτρωσαι ἡμᾶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, μανιώδους τοῦ ἐχθροῦ ἐπιφορᾶς, καθ' ἡμῶν ἀεὶ ὡς λέοντος σφαδάζοντος.

Ὡδή στ´. Τὴν δέησιν

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ὅράσεσι, καὶ πολλαῖς θεωρίαις, τοῖς πιστοῖς ἐμφανιζόμενος μάκαρ, τῶν κεκρυμμένων τὴν γνῶσιν ἐκφαίνεις, ἀλλὰ καὶ νῦν μυστικῶς ἐπιφάνηθι, ὀσιομάρτυς Ραφαήλ, καὶ παράσχου ἡμῖν τὰ αἰτήματα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Φανέντες, ὡς ἐξ ἀδύτων τῷ κόσμῳ, ὑπὸ γῆν χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένοι, τῆς τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίας τὸν πλοῦτον, πρεσβευτικῶς τοῖς ἀνθρώποις παρέχετε, Νικόλαε μάρτυς στερρέ, καὶ Εἰρήνη σεμνή καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρί...

Οἱ νέοι, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ἀθλήσει ἀριστεύσαντες πάλαι, ὁ Ραφαήλ ὁ σοφὸς θεηγόρος, καὶ σύν Εἰρήνη ὁ θεῖος Νικόλαος, ἐπιστασίαις ταῖς ὑμῶν, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν ἡμᾶς ρύσασθε.

Καὶ νῦν...

Ρυσθῆναί με, τῶν παθῶν τῆς κακίας, καὶ ἀπάσης τοῦ ἐχθροῦ κακουργίας, τῇ σῆ εὐδόκησον Κόρη πρεσβεία, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, καὶ δίδου μοι ὡς ἀγαθῆ, μετανοίας σωτήριον δάκρυον.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καὶ Νικόλαε καὶ Εἰρήνη, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἄγιοι, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ νοσημάτων.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτηση καὶ τό Κοντάκιο

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ὡς ἀντιλήπτορες πάντων θερμότατοι, ὦ Ραφαήλ καὶ θεόφρον Νικόλαε, ἀεὶ βοηθεῖτε τοῖς πάσχουσι, καὶ τῶν παθῶν τὰς ὀδύνας κουφίζετε, ὑμῶν ταχιναῖς ἀντιλήψεσι.

Προκείμενο

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (δίς)

Στίχος: Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστός ὁ Θεός...

Εὐαγγέλιον

Δόξα Πατρί...

Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιο

Ἦχος πλ. β´. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἄστρα ὡς νεόφωτα, τῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ τῆς Λέσβου λάμπαντες, πάντας καταυγάζετε ἐν τοῖς θαύμασι, Ραφαήλ μέγιστε, σὺν τῷ Νικολάῳ, καί Εἰρήνῃ καλλιπάρθενε, καί διαλύετε τήν τῶν παθημάτων σκοτόμαιναν, πιστοῖς ἐπιφαινόμενοι, πλήρεις συμπαθείας καί χάριτος· ὅθεν ἐκβοῶμεν· ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ ἡμῶν σοφοί, μή διαλίπητε σκέποντες, πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Κύριε ἐλέησον (ιβ´)

Ὦδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Οἱ τήν σὴν κατιδόντες, Ραφαήλ θεοφόρε θέαν οὐράνιον, ἐδέξαντο ἐκ ταύτης, φῶς θείας εὐφροσύνης· δός κάμοι οὖν μακάριε, τῆς βοηθείας τῆς σῆς, τὰς σωτηρίους δόσεις.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἰατρεύειν τά πάθη, τῶν ψυχῶν καί σωμάτων ἡμῶν μή παύσησθε, Νικόλαε τρισμάκαρ, καί πάνσεμνε Εἰρήνῃ, καί δίδοναι ἐκάστοτε, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, καί ἀναγκῶν τήν λύσιν.

Δόξα Πατρί...

Γνωρισθέντες τῷ κόσμῳ, ὡς γνωστοί τῷ Κυρίῳ πάλαι τυγχάνοντες, λαμπρῶς θαυματουργεῖτε, προφθάνοντες ταχέως, Ραφαήλ καί Νικόλαε, τοὺς προσιόντας θερμῶς, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ.

Καί νῦν...

Ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, προελθὼν ὁ τῶν ὅλων Θεός καί Κύριος, μορφῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ, προστάτιν σε δεικνύει, παντός κόσμου πανάμωμε· ὅθεν ἐκ πάσης ἡμᾶς, ἀπάλλαξον ἀνάγκης.

Ὦδὴ η´. Τόν βασιλέα

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ῥῶσιν παράσχου, καί τήν κατ' ἄμφω ὑγείαν, τοῖς προστρέχουσι τοῖς θείοις σου λειψάνοις, Ραφαήλ παμμάκαρ, καί σέ ὑμνολογοῦσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ἄλυτον βίον, ἐν ἀληθεῖ εὐπραγίᾳ, καταξίωσον ἡμᾶς πιστῶς ἀνύειν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Νικόλαε θεόφρον.

Δόξα Πατρί...

Σθένος μοι δίδου, ἐν ταῖς τοῦ βίου ἀνάγκαις, καί παράκλησιν ἐν πάσαις ἀθυμίαις, ὧ τριάς ἁγία, νεοφανῶν μαρτύρων.

Καί νῦν...

Ἰασαι Κόρη, τήν θλιβομένην ψυχὴν μου, καί θεράπευσον τοῦ σώματος τό ἄλγος, τῇ συμπαθεστάτῃ προνοίᾳ σου Παρθένε.

Ὡδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Μεγάλων χαρισμάτων κατηξιωμένος, παρά Χριστοῦ Ραφαήλ ἱερώτατε, μέγας προστάτης ἐδείχθης ἡμῶν καί στήριγμα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Οἱ μάρτυρες Κυρίου, οἱ δεδοξασμένοι, σὺν Νικολάῳ Εἰρήνη θεόνυμφε, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Δόξα Πατρί...

Ἐπόθεν ἀοράτως, σκέπετε ἀπαύστως, ὦ Ραφαήλ ἱερέ καί Νικόλαε, σὺν τῇ Εἰρήνῃ τοὺς πίστει ὑμᾶς γεραίροντας.

Καί νῦν...

Ἐμνοῦμέν σου τὴν χάριν, κεχαριτωμένη· ὅτι ἡμᾶς διασώζεις ἐκάστοτε, καί ἀσφαλῶς κατευθύνεις πρὸς θεῖον θέλημα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστὶν καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῆς Ἰθάκης θεῖος βλαστός, Ραφαήλ τρισμάκαρ, καὶ τῆς Λέσβου ὁ ἀρωγός· χαίροις Διακόνων, Νικόλαε λαμπρότης· χαῖρε σεμνὴ Εἰρήνη, Χριστοῦ ὀσφράδιον.

Πάλαι ἐναθλήσαντες καρτερῶς, καὶ ἄρτι γνωσθέντες, ἐν τῇ Λέσβῳ περιφανῶς, λάμπετε ἐν κόσμῳ, θαυμάτων ἐνεργείαις, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, ἄγιοι μάρτυρες.

Δόξη λαμπρυνόμενοι θεϊκῇ, ὀράσεσι πλείσταις, ἐκκαλύπτετε τοῖς πιστοῖς, ἀγνώστων πραγμάτων, σαφέστατα τὴν γνῶσιν, ὡς θεῖοι τοῦ Σωτῆρος, ὀσιομάρτυρες.

Χαίρετε τῆς Λέσβου κλέος καινόν, Θερμῆς πολιοῦχοι, καὶ τοῦ λόφου τῶν Καρυῶν, Ραφαήλ παμμάκαρ, ὁμοῦ σὺν Νικολάῳ, καὶ τῇ σεμνῇ Εἰρήνῃ, πυρσοὶ θεόφωτοι.

Χαίρει κεκτημένη ὡς θησαυρούς, πλουτίζοντας πάντας, ἰαμάτων ταῖς δωρεαῖς, Ραφαήλ θεόφρον, σὺν θείῳ Νικολάῳ, ἢ Λέσβος τὰ πανέντιμα ὑμῶν λείψανα.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ, πάσης ρύσασθε συμφορᾶς, Ραφαήλ Εἰρήνη, ὁμοῦ σὺν Νικολάῳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν, ἡμῖν αἰτούμενοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἄγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ´).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄπολυτικά

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Ἐν Λέσβῳ ἀθλήσαντες ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἠγίασατε τῇ τῶν λειψάνων ὑμῶν εὐρέσει, μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ραφαήλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θεῖους ἡμῶν προστάτας καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Ἰθάκης τὸν γόνον καὶ τῆς Λέσβου τό καύχημα, ὀσιομαρτύρων τὴν δόξαν, Ραφαήλ εὐφημήσωμεν· ἀρτίως γάρ ἡμῖν φανερωθεῖς, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ ὑπερφυῶς ὀπτάνεται τοῖς κρᾶζουσι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Τοῦ θεοῦ λειψάνου σου τῇ ἀνευρέσει, σοφέ, ἡ Λέσβος πεπλήρωται τῆς ἐκ Θεοῦ δαψιλῶς δοθείσης σοι Χάριτος· σύ γάρ ὀσιομάρτυς, Ραφαήλ, παραδόξως φαίνει πλείστοις ἀνθρώποις καὶ ἰάσεις παρέχεις, διό τοῖς θαυμασίοις σου πιστοὶ εὐφραινόμεθα.

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυση, μεθ' ἣν τὰ ἐξῆς:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, τοῖς ὑμῶν ἀγίοις λειψάνοις, φοιτῶντας Ἅγιοι, καὶ πρὸς τὴν ἀντίληψιν, τὴν ὀξυτάτην ὑμῶν, ἀφορῶντας ἐκάστοτε, Ραφαήλ τρισμάκαρ, Εἰρήνη καὶ Νικόλαε, θαυματουργοὶ θαυμαστοί, πάσης ἐπηρείας καὶ βλάβης, λύπης καὶ πικρῶν νοσημάτων, ρύσασθε ὑμῶν τῇ θεῖᾳ χάριτι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.